

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 października 2014 r.,
sprawy **M. W.**
skazanego z art. 278 § 1 i in. kk
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 listopada 2013 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.
z dnia 3 czerwca 2013 r.,

postanowił:

- 1. oddała kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu
adw. J. S. - Kancelaria Adwokacka we W. kwotę 442,80 zł
(słownie: czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy),
w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i
wniesienie kasacji w sprawie skazanego M. W.;**
- 3. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w M.,
wyrokiem z dnia 3 czerwca 2013 r., skazał M. W. za przestępstwa: I. z art. 278 §
1k.k. - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, II. z art. 286 § 1 k.k. – na karę 6

miesiący pozbawienia wolności, III. z art. 286 § 1 k.k. – na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, IV. z art. 270 § 1 k.k. - na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, łącznie na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat, oddał pod dozór kuratora; na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał do naprawienia szkody.

Apelacje od tego wyroku wniósł osobiście oskarżony, kwestionując ustalenia faktyczne. Sąd Okręgowy we W., wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób że: a) czyn oskarżonego wskazany w pkt I części dyspozytywnej zakwalifikował jako przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. postępowanie karne w tym zakresie umorzył; b) na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył postępowanie karne o czyn z pkt IV części dyspozytywnej; c) uchylił orzeczenia zawarte w pkt VII i VIII części dyspozytywnej; d) na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności wymierzone w punkcie II i III części dyspozytywnej i wymierzył oskarżonemu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności; e) na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby, oddał go pod dozór kuratora sądowego, natomiast w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanego zarzucił uchybienie z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., stanowiące bezwzględną przesłankę odwoławczą, a polegające na pozbawieniu M. W. w postępowaniu sądowym obrońcy w sytuacji wystąpienia przesłanek obrony obligatoryjnej z art. 79 k.p.k. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Brak podstaw do uznania, iż zaistniało uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.

Sąd Rejonowy uzyskał w dniu 10 maja 2012 r. opinię biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa (k. 712- 719), z treści której jednoznacznie wynikało, że poczytalność oskarżonego zarówno w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów, jak i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości, i na tej podstawie postanowieniem z dnia 24 października 2012 r. cofnął wyznaczenie obrońcy z urzędu (art. 79 § 4 k.p.k.).

W realiach sprawy zarówno nieskomplikowany charakter zarzuconych czynów, jak i aktywność procesowa oskarżonego, nie dawały podstaw do przyjęcia, by zachodziły inne okoliczności utrudniające obronę.

W tym stanie rzeczy, podzielając stanowisko prokuratora przedstawione w pisemnej odpowiedzi na kasację, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.